

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

VECKOTIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA.

Löp. No. 139. — ÅRG. 9.

Redaktör och utgivare:
EMANUEL CHLEN.

WINNIPEG, MAN. 19 APRIL 1894.

Redaktionshyra och kontor:
181 Rupert street east, Winnipeg.

No 16. — Lösn. 5 Cts.

ANMALAN.

"Skandinaviske Canadiensaren"

ENDA SKANDINAVISKA VECKOTIDNINGEN I CANADA.

Prenumerationspriset är:

Ett år \$1.50
Ett halft år \$0.75
Ett fjerdedelår \$0.40

Till Skandinavien:

Ett år \$2.00
Half år \$1.00

Hvarje prenumerant af "Skandinaviske Canadiensaren" kan erhålla boken

Bibelsamtal med Ungdomen.

rikt försedd med 178 helsets illustrationer af Gustave Doré. Det storartade verket är den

HELIGA SKRIFT I ENKELHET FRAMSTÄLD FÖR SMÅTT FOLK.

utgifven af Pastor J. L. Sooy, F. D. på Svenska bearbetad af Fil. Kand. Fred. Lönnkvist.

Föräldrar köpa boken för sina barn; Söndagsskollärare köpa den för sig själva och sina lärjungar. Gå och se, gammal och ung, åter ett läsa denna bok.

100,000 tals

AF DENNA BOKS ENGELSKA UPPLAGA ÄRO REDAN SÅLDA.

Bokhandelspriset för detta värderika arbete är \$2.50. Redaktionen har lyckats arrangera med utgifvarne, så att den värdefulla boken

Bibelsamtal med Ungdomen

kan erhållas, tillsammans med "SKANDINAVISKE CANADIENSAREN" för ett år, till det otroligt billiga priset af

\$2.75

Boken sändes porto och tullfritt till en hvar plats i Amerika. PASSA PÅ DET GYLLENE TILLFÄLLET!!

Adressera bref:

Skandinaviske Canadiensaren,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.

OERHÖRD!! Lexikon

Svenskt-Engelskt Engelskt-Svenskt
fås gratis för 50 CENTS när man prenumererar på SKANDINAVISKE CANADIENSAREN för Ett År. Denna bok är af ovärderlig nytta och kostar i bokhandeln \$2.

JESUS KRISTUS HOS BUD- DHAISTERNA.

Under en resa i Tibet hörde en rysk forskare, Nikolas Notovitch, buddhaisterna med vördnad tala om en profet vid namn Issa. Flera enskildheter förde Notovitch på tanken att denne Issa var Jesus Kristus och han forskade i trägen id. Han erfor då, att i Ladak skulle finnas en helig bok om denne profet, hans lif och hans gerning.

Notovitch gaf sig genast ut att söka efter denna nya bibel, kom till Ladak landet, besökte staden Leh och stannade omsider i Hemis. Der erfor han bekräftelsen på den omtalade boken. Svårigheten blef emellertid att få taga del af det intressanta arbetet, som förvarades i handskrift i klostret.

Lamaismen, den religion, som herrskar i Tibet och Mongoliet, är en form af buddhismen. Den känner ej till någon gud i den mening, vi taga detta ord, utan endast helgon, hvilka der dyrkas och åkallas. Buddha är den högsta profeten, under honom finnes en hel skara, som genom visdom, magt, dygd och renhet höjts öfver vanliga dödliga. Ett af dessa helgon var Issa.

Notovitch måste gå tillväga med största försigtighet, enär ej en otrogens hand får komma i beröring med lamaismens heliga skrifter. Han sände till laman, föreståndaren för det kloster, der den värdefulla boken förvarades, skänker, bland andra en klocka och en termometer, men allt förgäfvades. Då kom sluppen honom till hjälp, der all hans diplomatiska slughet kommit till korta. Under en ridd i klostrets närhet bröt han sitt ben. En af munkarne fann honom och förde honom till klostret, der han snart vann lamans förtroende.

En dag kom laman in i hans rum med tvänne stora volymer, gula af ålder. Det var historien om Issa, nedskrifven på palispråk. Laman läste vers efter vers, öfversättande dem på ett för ryssen bekant österländskt språk. Se här hufvudinnehållet i historien om det heliga helgonet Issa:

Issa föddes i Israel. Hans föräldrar voro fattigt folk, som voro genouträngda af varmgudsfruktan, utan saknad tänkande tillbaka på den tiden, då deras förfäder hade makten, tåligt bärande det öde, som Buddha gifvit dem.

Från sin barndom predikade den unge gossen om den ende guden. Tretton år gammal flydde han från sin faders hus, kom med en köpman till Sindh, der han sedermera lefde bland ayres. Han besökte Jugger-naut, Rejagrika och Benares, hvarst han inhemtade kunskap ur Vedaböckerna.

Men en vacker dag förklarade han att han ej trodde på Veda eller Brahmas gudom. De vita presterna i Vishna traktade efter hans lif och han måste fly. Han flydde till Gowtamides, studerade pali och var inom sex månader invigd i den rena buddhismens hemligheter. Nu drog han vester ut, predikande mot afgudadyrkan. I Persien uppträdde han mot Zoroasters lära, förföljdes af magerna och måste fly.

Han var 29 år när han återkom

till Juda land. Der började han predika och mycket folk följde honom. Men hans popularitet oroad Pontius Pilatus. Han uppeggade presterna, att de skulle döda Issa. Domstolen undersökte dessa anklagelser, men förklarade Issa oskyldig.

Han fortsatte att tala till folket och hänförelsen var stor. Han lärde det lydnamn för kejsaren och vördnad för qvinnan.

Men Pilatus smidde planer i mörkret. Issa greps ånyo och falaka vittnen hördes. Issa välsignade dem och sade: "Er skuld vare Er föråtten, ty ni tala det som ej kommer från hjertat." Och vänd mot herrskaren sade han: "Huru lågt att sänka sina underlydande i lögnens mörker. Är det så svårt att få en oskyldig, man dömd?" Då greps herrskaren af raseri, och han befalde att Issa skulle dödas.

Domarena och de vise presterna vände sig nu till Pilatus och sade: "Vi vilja ej på oss taga skulden för denne oskyldiges blod. Gör hvad dig tärkes." Och de gingo ut och tvådde sina händer i heligt vatten. Issa korsfästes mellan två tjufvar, men på tredje dagen var Issa graf tom.

Detta är hufvudinnehållet af det arbete, som den gamle läste för den sjuke ryske forskaren. Intet tvifvel råder, att Issa, lamaismens profet, är densamme Jesus, kristendomens stiftare och Gud.

REGNMAKERI

Hvad vi redan för länge sedan, då denna sak föredrogs i kongressen, hafva framställt ren humberg, har nu ändligen äfven officiellt blifvit såsom sådan, sedan man bortslutat tiotusentals dollars på detta vansinniga företag och på det skamlösa sätt plockat pennningar ur flere hundrade lättrogna farmares fickor.

Ett sådant misstag af regeringen har förmodligen aldrig förut före kommit. Den afsmundade äkerbrukseksekreraren "onkel" Jerry Rusk, under hvars beskydd regn-makieriet sattes i verket, skulle väl nu vända sig i sin graf, om han erfore, huru hela historien totalt sönderfallit.

Det har för öfrigt ej varit farmarne i Vestern, som dragit regn-makieriet i ljuset. Anstifterne äro att söka mycket högre, i regeringens och kongressens salar. Der sitta personer, såsom vår f. d. senator Farwell, hvilka i nordvestliga Texas och andra regnfattiga trakter ega vidsträckt landområden, som de gerne skulle vilja sälja till engelska syndikat. Lyckats det konstgjorda regnmakieriet, så är ju landet så mycket mera värdt. För att gifva saken en mera vetenskaplig och officiell anstrykning, lockades den oförargeliga Jerry Rusk i snaran, han måste gifva sitt gillande, så att kongressen beviljade pennningar, som Farwell på det ifrigaste förordade. Då tusentals dollars beviljats, drog Dyrenforth med sina himmelsbatterier till Texas, till de vattenfattiga trakterna, och — när för öfrigt möjligheterna för ett regnfall voro gynnsamma, lät han sina ballongbatterier uppstiga och explodera. Ibland regnade det, men vanligen icke.

Hela den vetenskapliga världen skrattade åt experimenten, men de, som företogo dessa, de gnuggade helt förnöjde sina händer; kostnaderna betalade regeringen och de synbara följderna af regnet — hvilket för öfrigt naturligtvis hade fallit äfven utan björbardemagnet — uppfrefvo priset på spekulanternas land. Huru mycket denna "bull-movement" inbragt landegarne, kan ej så noga beräknas, men att den icke varit alldeles utan fördel för kontraktörerna, derfor kunna lätt bevis frambragas.

Nu har sekreteraren Morton kort och godt förklaradt, att experimenten ledsamt nog totalt misslyckats, ett resultat, hvilket, som sagt, vetenskapen redan för flera år sedan med absolut säkerhet kunnat förutsäga och äfven förutsagt. Men enfaldiga och lättrogna personer finnas ständigt, och Onkel Sam har ånyo onödigtvis kastat ut en hel del pennningar genom fönstret; beklagansvärdt blir det dock alltid, när en regering på så vis låter lura sig af några spekulanter.

("Sv. Tribunen")

Fria Ord.

(Denna afdelning står öppen, i mån af utrymme och halt för bref, som kunna intressera en större allmänhet. Insendare måste dock ovilkorligen delgifva red. namn och adress fullständigt, men kan bifoga "märke" att sätta under meddelandet.)

BERIKTIGANDE.

I "Skand. Canadiensaren" för för d. 8 ds och "Sv. Am. Posten" för den 3 ds förekommer en uppsatt under rubrik "Sköfladt hem" af Fru Agnes W. M. van Ryswijk Anderson, hvari hon söker skjilsmessa från sin man, J. J. A. W. Anderson på den grund, att han på 3 års tid ej brytt sig om henne.

Alla mina bekanta kunna intyga, att jag på tre års tid ej varit borta från mitt hem i Winnipeg, mer än en månad, Februari förlidet år, då jag för arbetes skull måste gå vesterut och hemkommen erfor, att min hustru, mot min vilja och samtycke sålt allt bohag, inkasseradt en fordran och, som "Skand. Canadiensaren" omnämde det, "lemnadt" Winnipeg och flere brummande björnar.

Hon medtog en gosse, 3 år gammal, men kvarlemnade en äldre, 6-årig; dock icke en rad eller ett ord till mig. Skulderna sökte jag under sommarens lopp, så långt mina inkomster tillåto, betala. Oafsedt några bref, hvilka fram på sommaren vexlades emellan oss, har jag sedan i höstas ej haft någon direkt underrättelse från henne, för än genom ofvannämnda tidningar. Ryktesvis har jag dock hört att hon vistats i St Paul under antaget namn.

Hon uppgifver äfven sin ålder till 35 och min till 46 år. Våra födelseår äro dock, hennes 1851 och mitt 1849 — ett litet oberäknadt fel äfven det, förmodar jag.

Eget nog nämner hon ej ett ord om våra 4 barn, som vistats i Sverige, det äldsta 17 år gammal, och för hvilka skall jag nu gör detta berättigande i Eder tidning och höfölgast anhallar, att de tidningar, som aftryckt min hustrus uppsats, äfven godhetsfullt ville intaga denna och lemnar härmed åt andra att dömma, hvem som varit orsaken till ett "Sköfladt hem".

Sanningen af ofvanstående kan intygas af flere här boende svenskar, alla hederliga och aktningssvärda.

Winnipeg den 17 April 1894.
AXEL ANDERSON.

CANADA NYHETER.

— Montreal ämnar förbättra sin hamn för en kostnad af \$4 mill. Hamnen och floden äro nu fullkomligt fria från is.

— En af de få kvarlevande engelska soldater, som deltog i slaget vid Waterloo, passerade genom Winnipeg härom dagen på resa från Missouri till Ont. Hans namn är William Chambers och är 107 år gammal.

— Presidenten för Canada Pacific jernvägen, Van Horne, förutspår att hvetepriset inom 18 månader kommer att gå upp till \$2.00 pr bushel. Detta låter ju bra, men skada är, att det är så ytterst få, som tro på det.

— Canada Pacific jernvägsbolag hade sin årsstämma den 4 april. Under 1893 utgjorde inkomsterna \$20,962,317, utgifterna \$13,220,901 behållning af \$7,741,416. Af jernvägens land försålde 107,348 acres till \$352,847 samt stadslotter till \$15,234. Under året skall förbättringar af banan, material o. s. v. utföras till ett värde af \$1,612,345. Deraf till brobyggnader och banor \$714,965, stationshus \$115,230, ångfartyg för Pacific kust trafik \$193,600, rullande material \$250,000 o. s. v. Huru mycket arbete, som kommer att utföras på Westra divisionen, d. v. s. Manitoba och N. W. T., är obekant, men ej blir det mycket i år. Någon ny bana kommer ej att byggas utan endast banorna vid Revelstoke och Temiscamingue färdigbyggas.

— Hittills äro kontrakt lemnade för uppförande af allmänna byggnader och arbeten i Winnipeg stad i värde af nära \$300,000. Bland dessa må nämnas Wesley College, \$75,000, St Andrew's kyrka \$35,000, rådhusets fullbordande \$18,000, reparationer å tvänne skolhus \$5,000, Hudson Bay's godsmagasin \$10,000, Westminsterkyrkan \$5,000, St George's kyrka \$6,000, parkanläggningar \$10,000, färdigbyggande af Knox kyrka \$6,000, Union Bank, reparation, \$7,000, regeringsmagasin \$10,000, Ottawabankens färdigbyggande \$10,000, Boundary bro \$16,000, elektriska jernvägens maskinhus \$20,000, Medicinska skolan \$8,000 o. s. v.

— Kinesisk begrafning föregick i Winnipeg förra veckan. Lee Kong Hing, 46 år gammal, efterlemnar hustru och två barn i Kina, till yrket "tvätterska", skattade åt förgängelsen. Alla Winnipeg's kineser närvaro vid begrafningen.

Den aflidne kläddes i sina bästa sidenkläder, härpiskan väl upplagd, i ena handen sattes små kinesiska spelkort och i hans mun stoppades ett silfvermynt — ett offer till ankerkläder, härpiskan väl upplagd, i ena handen sattes små kinesiska spelkort och i hans mun stoppades ett silfvermynt — ett offer till ankerkläder. Under färden till kyrkogården kastades, enligt kinesisk sed, små färgade papperslappar på vägen. Sedan grafven igenskottats sattes frukt, konfekt och cake på grafven — såsom en aktning för den döde — och flera packor kinesiska

siskt papper derjemte, hvarefter alltsammans sattes eld på. Vid afresan gaf till en hvar "hvit" deltagare en silfverslant — att de måtte tänka väl om den döde. Fyra kineser hafva hittills begravts i Winnipeg, men snart komma deras ben att flytta till Kina, ty det är bland kineserna vanligt, att de låta kropparne förmultna innan benen uppsamlas och hemsändas.

— Spårvägsbolaget i Glasgow, skall i sommar köpa 4,000 hästar från Canada.

— Utsigt förefinnes att de två rivaliserande spårvägsbolagen här i Winnipeg, skola komma att sammanslås.

— I Ontario parlament förkastades nyligen ett lagförslag till förmån för separata (katholska) skolor med 51 röster mot 33.

— Winnipegs postkontor intager tredje rummet bland Canadas postkontor ifråga om intåg. Störst är Toronto, dernäst Montreal och så Winnipeg.

— Hr Drengé, utgifvaren af tyska tidningen i Ottawa, funderar på att skaffa sig eget tryckeri. Hans tidning innehåller många värdefulla uppsatser.

— Debatten om regeringens budget afgjordes i Ottawa parlamentet först förliden fredag. Oppositionen gjorde motion om ytterligare nedsättning i tullarne, men det samma förkastades med 128 röster mot 72.

— Oppositionens ledare i Manitoba parlament, riksdagsmannen för Neepawa distrikt, J. A. Davidson, har af rätten blifvit förklarad olagligt vald på grund af mutor af hans agenter. Nytt val förestår sålunda.

— Skandinaviska Nykterhetsföreningen i Winnipeg höll sistlidne måndags afton ett uppbyggligt och talrikt besökt nykterhetsmöte. Nästa måndag utom håller föreningen åter öppet möte, till hvilket alla skandinaver inbjudas hjertligt.

— För någon tid sedan har inom Royal Templars orden försigtigt val om hvem, som var den mest populäre prohibitionist i Canada. Nära 12,000 röster hafva kastats. Af Manitoba prohibitionister erhöi R. D. Rorison högsta antalet eller 1,118, samt dernäst W. A. Doyle, Beulah 1,002, J. W. Sifton 773 och Dr A. Mc Diarmid 662.

— Förliden torsdags afton afhöll frimurareorden i Winnipeg en öppen fest, till hvilken herrar och damer mottagit inbjudning. Ej så få af Winnipeg's skandinaver hafva förenat sig med orden härstädes. Bland dessa må nämnas herrar C. J. Panser, John E. Forslund, Chas. Sheldon, J. W. Wendelbo, Jack Hallonqvist, A. G. Hample, Gust Johnson, Isaac Sörensen m. fl.

— Huru långt norr i Canada kan hvete odlas? Här är ett exempel. Maskindelarne för en mjölkvarn har sändts från Edmonton till Athabasca floden på vagnar och derifrån med ångbåt till Fort Vermillion. Fort Vermillion är beläget 350 mil norr om Edmonton och 550 mil norr om Winnipeg. D. v. s. den ligger nära 59 parallellt latitud eller ungefär detsamma som Churchill och Hudson Bay.